

Maigaard: Jeg er meget velvillig over for det første punkt, § 5, stk. 3-ændringen, her er vi principielt enige, men vi vil gerne i udvalget f. eks. på stikprøvebasis se, hvor mange det egentlig drejer sig om, inden vi laver denne ændring.

Derimod ligger det lidt tungt med den anden ændring, som ministeren foreslår, for vi synes, at ønsket om at få foretaget en bedømmelse af den nye amtskommunale indkomstskatteordning fortsat består. Det består fortsat, fordi vi bør overveje, om det var rigtigt at indføre tre former for direkte beskatning. Socialdemokratiet var jo meget betænkelig, da man indførte denne tredje form for direkte beskatning, for så vidt angår de administrative konsekvenser, og jeg vil gerne i udvalget høre noget om, hvordan det er gået med at administrere disse tre indkomstskatteordninger.

Det andet spørgsmål, som kræver overvejelse, er spørgsmålet om den nye byrdefordeling og det forhold, at amtskatterne er proportionale. Jeg kan godt se, at man ikke nu kan gøre tingene op, fordi vi har valgt den særlige og måske sære fremgangsmåde at lægge byrdefordelingen fast før opgavefordelingen, men jeg tror nok, at vi må kunne få et fingerpeg om, hvordan disse ting virker, ved at se nogle budgetter, altså prøve at vurdere forholdet mellem byrdefordelingen og den proportionale skat. Der er vel ingen, der er i tvivl om, at jo flere opgaver, man lægger ud til amterne — og vi lægger mange ud — og jo mere man satser på den proportionale skat, jo mere forkert en drejning giver man det samlede beskatningssystem. Det interessante i denne sag er, at socialdemokratiet i opposition havde blik for dette forhold. Jeg har mærket mig hr. Ove Hansens mange og kloge bemærkninger, da dette lovforslag blev behandlet i 1970. Hr. Ove Hansen sagde ved første behandling på socialdemokratiets vegne, og jeg refererer her Folketingstidende fra 1970, spalte 473:

„Med hensyn til den personlige skat foreslår ministeren en proportionalbeskatningsskala i lighed med den, man har i kommunerne. Det er vi fra socialdemokratiets side meget betænkelige ved. Jeg tror, det vil medføre en for hård belastning for skatteyderne med små og almindelige indkomster. Vi må forlange, at der indføres

en progressiv skatteskala for amtskatterne i lighed med den, vi har for statskatternes vedkommende. Nu vil ministeren formentlig svare, at for skatteyderne betyder indførelse af personlig skat til amtskommunen ingen ekstraudgift, men det tror jeg det gør alligevel i kraft af disse betydelige beløb, som amtskommunerne i fremtiden skal udskrive.“

Op man fulgte linjen op. Hvis vi ser på betænkningen, som man kan finde i tillæg B, spalte 824, ser vi, at et mindretal i det daværende udvalg bestående af hr. Ove Hansen, det daværende medlem fru Lis Groes, hr. Grünbaum, hr. Per Hækkerup, hr. Egon Jensen og hr. Hans Lund — man mærker sig altså: tre medlemmer af den nuværende regering — foreslår som et ændringsforslag til § 9:

„Amtskommunal indkomstskat svares med en udskrivningsprocent, der fastsættes af amtsrådet for det pågældende kalenderår, og som skal anvendes på de efter satserne for indkomstskat for personer beregnede grundbeløb efter loven om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten. Procenten skal angive forholdet mellem på den ene side de beløb, der skal udskrives som amtskommunal indkomstskat, og på den anden side den forventede sum af de forannævnte grundbeløb.“

Op man gør i spalte 825 klart:

„Ved ændringsforslaget foreslås indført en progressiv skatteskala ved anvendelse af udskrivningslovens rateskala.“

Ved anden behandling fører hr. Ove Hansen linjen videre, idet han siger — Folketingstidende, spalte 3753:

„Det, vi i udvalget ikke kunne blive enige om, er anvendelsen af en skatteskala. Ministeren har foreslået, og et flertal i udvalget tiltrådt, at der skal anvendes en proportional beskatning, det vil sige, at samme beskatningsprocent skal anvendes, uanset om en skatteyder har en lav eller en høj indkomst. Det er naturligvis noget, skatteyderne med store indtægter er begejstrede for...“

Jeg kan forstå på ministerens forslag om at udskyde revisionen af loven, at skatteyderne med de høje indkomster fortsat kan være begejstrede, fordi man ikke vil benytte muligheden for at lave tingene om. Hr. Ove Hansen synes — og jeg citerer videre — at